

Zbigniew Bagniewski

Pobiel, pow. Góra Śląska. Stanowisko 10

Informator Archeologiczny : badania 2, 22-23

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania będą kontynuowane w latach przyszłych.

POBIEL, pow. Góra Śląska
Stanowisko 10

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadził mgr Zbigniew Bagniewski. Finansował Uniwersytet Wrocławski. Drugi sezon badań. Stanowisko tarasowe z okresu mezolitu.

Stanowisko położone jest około 800 m na południe od wsi, na tarasie nadzalewowym rzeki Orli /Orla/, przylegającym do starorzecza. Taras częściowo zwydmiony.

Wykop I/68, usytuowany przy krawędzi tarasu, dostarczył ogółem 17091 zabytków z łącznej powierzchni 64 m². Największą ilość okazów wydobyto z poziomu glejowo-iluwialnego, silnie zakłóconego ingerencją wody, na głębokości od 30 do 90 cm. Pojedyncze krzemienie występowały do głębokości 140 cm.

Wykop dostarczył 213 rdzeni, wśród których dominują okazy małe i mikrolityczne, jednopiętowe, wiórowe oraz wiórowo-odłupkowe. Wśród narzędzi najliczniejszą grupę stanowią zbrojniki/37 tylczaków Stawinoga, 5 fragmentów tylczaków, 19 półtylczaków Komornica, 19 półtylczaków "innych", 1 nóż typu Kostienki, 106 trójkątów, 0 półksiężyców, 6 trapezów, 77 fragmentów zbrojników, 7 półproduktów zbrojników, oraz 140 rylców/. Z innych narzędzi znaleziono: 72 drapacze, 8 skrobacze, 3 pazury, 3 przekłuwacze, 11 rylców, 2 piłki, 4 obłóczniki, 1 narzędzie mixte, 3 narzędzia nieokreślone, 18 fragmentów, 3 wióry z wnęką, 46 wiórów i 25 odłupków mikrołuskanych.

Inwentarz reprezentuje więc starszą fazę mezolitu w Polsce,

tw. przemysł komornicki.

Stanowisko rokuje duże nadzieje na uzyskanie dat przyrodniczych. W nadchodzącym sezonie przewiduje się eksplorację dna starorzecza, gdzie znaleziono zabytki pod brekcją organiczną /dęby/.

SĄSPÓW, pow. Olkusz	Katedra Archeologii Pradziejowej
Jaskinia Tunel Wielki	i Wczesnośredniowiecznej
Schronisko nad J.Niedostępną	Uniwersytetu Warszawskiego
Schronisko pod Tunelem Wielkim	

Badania prowadzili doc.dr Waldemar Chmielewski i dr Stefan Kozłowski przy udziale geologa - dr Teresy Niklewskiej z Pracowni Geologii Gzwardorzędu ZNGeol.PAN w Warszawie. Finansował Uniwersytet Warszawski. Drugi sezon badań. Stanowisko jaskiniowe z okresu paleolitu i neolitu.

Trzy wymienione obiekty znajdują się w ostańcu wapiennym wschodniego zbocza wąwozu Koziarnia, łączącym się z doliną rzeki Sąspówki ok 900 m na SW od omawianych stanowisk.

W ubiegłym roku stwierdzono w Tunelu Wielkim ślady osadnictwa neolitycznego, górno- i środkowopaleolitycznego. W roku bieżącym zakończono badania warstwy środkowopaleolitycznej, pozyskując kolekcję 50 wyrobów krzemienych. Reprezentuje ona krótkotrwałe przebywanie w jaskini gromad myśliwskich z wczesnej fazy ostatniego okresu zimnego /Würmu/. Wyroby krzemienne mają charakterystyczne zniszczenia krawędzi, uważane dawniej za cechę tzw. kultury tajacko-dupickiej. W rzeczywistości są to jednak zniszczenia wtórne, bez wymowy kulturowej. Zespół ten posiada analogie w zespołach z